Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentarius in 8 Arist. de physica auscultatione libros - Cod. Ettenheim-Münster 271

[S.l.], [18. Jahrh.]

Qvaestio 4ta

urn:nbn:de:bsz:31-129411

Visual Library

QVAESTIO 4TA.
DE
causa materiali.

In hac q̃ne quatuor potissimum erunt explicanda. primò, q̃d sit caã mãalis. Sdò, q illius cãalitas. Tertiò, qui est. Quartò. q̃bus rebus gueniat rão cãae mãalis

Nota divisionem q̃nis quadriuariam.

ARTICVLVS PRIMI.
quid sit causa materialis, et quibus rebus conueniat.

Conclio prima, caã mãalis definit abstrahe sdò phys: tex. 28. id, ex quo fit aliq̃d cum insit. Dicit primò id, loco generis, et subillãgit caã ut excludat priuão. Dicit sdò ex quo, id ẽ, tanq̃ subo sustentante. et q̃si inchoante oẽm actiẽm realem, eandemq̃ recipiente, educit uel ipsa fõa. eaq̃ uel substiãlis, uel accidentalis, absola uel modalis, spũalis, uel mãalis, uel harum unio, uel ꝯstituit compositum, idq̃ substiale, ac per se, uel accidentale, siue per accns

Nota definiẽm caãe a b. Ar. te illi attributum, quae ẽ, ex quo fit aliq̃d, cũ insit.

naãle, siue artificiale, unde colliges caãm ma-
alem latius patere, quam maãm primam,
haec n. cum sit, subum prium, excludit
oãs foãs substiales, et accidentales, ipsam
etiam corpus naãle etc. ergo, qd sit

An maã prima sit caã maãlis et quorum respu.

Conclusio, sta, licet respu foarum
substialium, et qntitatis, sit sola maã pria
caã maãlis, respu tn aliarum foarum nẽ
sola maã pria, nam pricò, caã maãlis ac-
cium spualium, ergo poarum illectus et uoltis
C si tn ab ipsa aia distinguant, de quo suo
loco) item actuum, habituumque utriusque huius
poae, uel ipsa ẽ aia, uel poae respu habi-
tuum, ita Angls respu suarum poarum ac-
tuum et habituum. Sdo tam qntitas,
quam alia etiam accia sunt subã susten-
tantia, qsequi caã maãles, multorum accium
ut ubi relaõnum, figurarum etc.

Obiectio.

Dices, qntitas recipit in composito, go com-
positum erit caã maãlis, quantitatis, go n
ipsa maã sola. Rx d. recipit in toto com-
posito subiue N. denominatiue C. qntitas
n. recipit in sola maã testa Mend. d. phys.
6. sec. 6. denoinat tn ab ea totum compo-
situm quantum, sicut ab albedine, licet in
sola cuticula existente totus homo dr albus

Responsio.

Nota quantitatem recipi in sola maã, testa Mend.

à cognitione, aut uisione, totum hoc cognoscens, ac uidens denominatur, licet neque cognitio in pede, aut uisio in tergo fiat, aut sit, ratio u. quod in sola materia quantitas existat ad fert à Mend. alijsque ista, quia quantitas non recipitur in formis, ergo neque in toto composito, ergo recipitur in materia. p. ans, non recipitur in anima rationali, ergo neque in alijs formis, ergo in nullis, p. ans prior ex communi sententia, sed frustra ibi esset quantitas cum effectum formalem anime rationali tribuere non possit, quod u. non recipiatur in alijs formis, ab anima rationali distinctis probatur, quia si semel in materia admittitur, sufficiens uirtus ad quantitatis receptionem, cur in alijs compositis multiplicanda sunt subiecta

Nota rationem, quae quantitas in sola materia existat.

Obiectio.

Dices sed, si causa materialis est id, ex quo aliquid fit, quoniam inest, sequitur etiam formam esse causam materialem, quia etiam ex forma fit compositum, cui inest. Rx N. S. ad probationem d. fit ex forma late, non stricte sumendo partem ex, prout significat habitudinem, ac causalitatem partis non quomodocunque sed per modum subiecti inchoantis, ac componentis, forma n. ultimo perficit, ac determinat

Responsio.

ad certam speciem compositum R. scto. S. sit ex forma compositum, tanquam ex parte actuante, informante, perficiente, et ultimate complente C. tanquam ex parte actuabili sustentante, et perfectibili N.

Colliges. primo, per particulam ex distingui causam materialem à caeteris causis, per eam n. peculiaris causae influxus illigit, quod nulli alteri causae competit.

Unde colliges primo, per definitionis particulam (ex) distingui causam materialem à caeteris causis, per eam n. significat peculiaris quidam causae materialis influxus, quod nulli alteri causae competit, nam efficiens est id, à quo, finis propter quod, forma per quod, ultimo perficit compositum.

Colliges scto. causam materialem et subiectum distingui.

Colliges scto. causam materialem et subiectum distingui, hoc n. dicitur omne id, quod formam aliquam recipit, sic materia hominis dicitur esse subiectum animae rationalis, non tamen proprie causa materialis, haec n. peculiari influxu concurrit, ut entitas rei, non tamen, ut à parte componente, vel terminante, sed etiam ut à parte sustentativè causante pendeat.

ARTICVLVS ZNI quae sit caalitas materialis causae

Conclusio prima, caalitas caae maalis n̄ ē ipsa entitas subi, siue maae, neq; etiam relatio, quâ caa respicit effum sed ē mg realis ipsius, probat pnō, illud n̄ ē entitas subi, sine quo potē saltem supernaaliter ēe subum, atq; sine caalie potē ēe res, q dr caa maalis potē saltem supernaaliter ēe, gō caalitas n̄ ē eius entitas, sine hac n. impoibile ē ēe caam maalem. p. m. supernaturaliter pt spoliari oi foa caa maalis, uti supra ostendimus, ergo potē ēe caa maalis sine caalie causalitas n. maalis caae est passio, siue sustentatio, passiua foae, ut iam dicemus, atq; si caa maalis esset spoliata ab oibus formis ēet quoq; sine tali passione, gō etiam sine caalie, qt u. n̄ sit relao, quâ refert caa maalis ad effum, patet, haec n. praesupponit caaalitatem.

Nota caaliem caae maalis n̄ ēe ipsam entitatem subi, quâ caa respicit effum, sed ēe modum realem c. ip. sig.

Nota caaliem maalis caae ēe passionem siue sustentaem passiuam foae.

An caalitas caae maalis sit relao.

Conclio sda, caalitas maae ē passio siue sustentao passiua tam respu foae substialis, quam accidentalis, et unionis ac compositi probat pria pars, id ē caalitas respu foae per qd actualiter ac falr dependet foa à maa, sed dependet actualiter per passionem, gō ista ē et unionis.

Nota caalitatis definionem, caalitas maae ē passio, tam respu foae substialis, quam accidentalis

314.

Nota caa liem caae maalis respectu compositi ee id, per qd se se maa coicat composito.

caalitas maae, pbr sda pars, caalitas caae maalis respu compositi e id, per qd se se maa coicat composito, atq coicat se per passionem qd ista e caalitas, probat sdo gclio quoad utramq partem simul ellud e caalitas tam respu foae quam compositi, idq tam in fieri q facto ee hoc e n tm, qn foa efficit cat compositum fit, sed etiam qn iam facta sunt utraq per qd actu maa caat, suumq actualem gcursum praebet, foae a composito in fieri et facto ee, sed hoc facit sustinendo, seu patiendo, adeoq mediante passione, cum n. maa sit

Nota maam ee poam essentialiter passiuam.

poa eeialiter passiua, proprium eiq munq e pati, ac patiendo dare ee effui dicas C. in fieri. N. in facto sustentaem ee caaliem maae, q e pno, qa nulla rao dari pote, cur primae productioni rei passio respondeat et n respondeat etiam gseruai qn iam res e in facto, qa caalitas materiae tam in fieri, quam in facto ee e passio sdo, qa si passio n eet caalitas caae maalis respu foae in facto ee, tum eet unio, atq ista n e. p.m. qa caalitas maalis respu foae debet ee naa prior, quam sit foa in genere caae maalis, cum foa sit effg atq unio n e naa prior in genere caae maalis

quam sit forma. p. m. qa unio dependet à forma tanq modus in genere causae materialis ita, ut ex natura sua impossibile sit, sine illa existere, ergo in genere causae materialis forma est posterior.

Quaeres, an causalitas materiae respectu unionis, ac formae in composito naturali sit idem simpliciter modus, an u. duplex, ita ut unioni respondeat unus, et alter formae. R. per sequentem sequentem.

Quaeres.

Responsio

Conclio tertia, materia habet duos modos reales, quorum uterque eius causalitas dici potest et unam quidem exercet ergo omnem formam tam accidentalem, quam substantialem, atque adeo etiam, ergo animam rationalem, non quidem quoad esse sive animae entitatem, sed quoad eius unionem in formam, et quoad in esse, atque hic modus dicitur recte causalitas principalis, atque in tertia composito, qua positâ passione sustentante unionem, ipsum quoque compositum invalliblr, sublato etiam quovis alio ponitur et ista reperitur in omni composito naturali, et per eam, ut Albertinus 2 princip: philos: corol. 1. dub. 8. n. 30. fit compositum tanq principalis effectus materiae, et passione hac materia recipit formam, non influendo in esse formae, sed tm

Nota materiam habere duos modos reales. quorum primus est causalitas principalis, sed quamvis etiam talis sit separantur tamen à Deo.

319. in illius inesse, siue uniam, ut hac ratione unio sit
effectus causae materialis, et non ipsa causalitas, porro
ista passio, licet secundum rem sit una enti-
tas, uirtute tamen duplex est, nam prior per
eam fit, ut materia sustentet formam quoad
inesse, sitque illius subiectum. Secundo, ut materia sit
pars compositi, constituendo illud, cuius tamen su-
biectum non est, eadem ratione actio, qua unio
simul et compositum producitur, eadem
quidem numero est, dici tamen etiam ipsa
potest duplex uirtute. Alter modus quem
materia habet ad formas tamen materiales influ-
endo, siue concurrendo positiue in ea-
rum esse, necessarius etiam est, ac distinctus
a priore realiter, ratio est, quia illa distin-
guuntur realiter, quae diuinitus saltem pos-
sunt separari, unumque ab altero abesse, sed
posterior hic modus posset diuinitus abesse
a priore, ergo. prim. quia posset Deus per-
mittere, ut forma ignis unita maneret materiae
impediendo tamen per subtractionem sui concursus
ne materia influeret in esse formae, sed tamen
in eius inesse (sicut de facto materia, non in-
fluit in anima rationalis esse, sed tamen in eius uni

Quis sit alter modus causae materialis.

onem, siue in eē ∂, atq hoc faciendo, iam
abeēt mg posterior manente priore, gō
possunt separari, saltem à Deo, q tn con-
cursum maē, in eē foē cpensare deba-
ret alio mō, atq hic posterior modg
dici potē minq principalis, et extrinq.

Hices primò, caālitas caē maālis nil. Obiectio prima.
ē, gō neqs mg realis. p. ans, qa nullam
hēt caām attiuam, ergō neqs ē produ-
cibilis, gō impoibilis, gō nihil.

Hices sdō, si distingueret à maā Obiectio secunda.
daret processq in infinitum, cum n. hæc
ipsa caālitas sit attq maā, deberet hrē
aliquam aliam caāliam, per quam atti-
caret, et hæc iterum aliam, et sic in
infinitum.

Hices tertiò ꝯ gclionem sdam, cum Obiectio tertia.
Mur. et alijs, illud ē caālitas caē ma-
ālis, quo mediante se tribuit maā com- Quænam sit caālitas caē maālis.
posito, atq mediante passione n̄ se tribuit
composito, sed unione mediante, gō unio
et n̄ passio ē caālitas.

Hices quartò, si passio eēt caālitas Obiectio quarta.
maē, respu compositi, tunc accidens aliqd
influeret in essia compositi substialis qa

321. passio ē accidens, sed ꝯsequens ē absurdū
p. s. qa magis udr̄ in tria, cuiuis effui cāa,
litas, quā effꝰ accipit suum ēē, quam
ipsa cāa, sed māa ē cāa, et pars
essialis compositi tanq̄ effꝰ sui, ḡo ma,
gis, uel æq̄s essialis erit passio, siē
cāalitas compositi.

Obiectio quinta. **Dices** quintò, cāalitas māæ respū
compositi ē, quo posito unā cum entia
māæ, et fōæ ponit fōalitas effꝰ, siue
compositum, licet alia oīa per impossi,
bile, uel possibile abēēnt, et quo sub,
lato tolleret fōalissimè effꝰ siue com,
positum in rāe compositi, sed positā
solā unīa, unā cum entitate māæ, et
fōæ fōaliter ponit compositum, ḡo unio
ē cāalitas respū compositi.

Obiectio sexta. **Dices** sextò, si passio ēēt cāalitas
cāæ māalis in composito, tunc deberet
ēē essialis, sicut ipsa māa ē composi,
to essialis, sed ꝯsequens dici n̄ potē. p.
m. priò, qa nullum accidens præmptale
essiale composito, substiāli, sed illa
ē accidens præmptāle ḡo. sdò, si ēēialis
composito ēēt, sequeret compositum aliud ēē

Nota nullum accidens præ,
dicam entale
ēē essentiale
composito sub,
stantiali.

in prio instanti generaris, et frequentissime
aliud in tempore immediate post. p. s. qa
si per aliqd, qd e essiale composito
et substituit aliud essiale, e, ac fit ali-
ud compositum, sed passio, q e essialis
composito, frequr perit immediate post in-
stans generaris, et alia substituit, go
e tempore immediate post instans gene-
raris aliud compositum. p. m. tunc perit
caalitas maae, siue passio, qn perit id, Quando pereat caalitas maae.
in qd influebat ee (si n. pergeret
influendo in ee, maneret necrio illius
ee, et n periret res), sed tempore im-
mediate post instans generaris perit,
id (generaro scilc.) in qd influebat
ee caa maalis, et succedit conseruatio
distincta, tunc actio. qn agens producens,
ab actione cessat, ut si igne producto
ignis producens deleat, ignisque productus
a solo Deo conseruet.

Respondetur ad primum n. ans Responsio prima.
utrumque et dico si passio, et actio inter se realiter
differunt, tunc probl caa efficiens passionis e

subum, ex quo positis oibus requisitis per naturalem resultiam oritur, si n. actio, et passio solâ rae distinguuntur, tunc eadem causa efficiens erit passionis, quae est actionis, quamvis actio minus proprie dicatur effici

Responsio secunda. **Respondet** ad sctum n. s. eius probatio membrum posterius non n. est opus, ut per aliam causalem dependeat, cum neque actio per actionem distinctam producatur, dici tamen potest esse immediatum materiae, sicut actio agentis.

Responsio tertia. **Respondet** ad tertium, d. m. id est causalitas causae materialis, quo mediante se materia composito tribuit causativè C. transitivè M. sed mediâ unione se tribuit causativè ex parte scilicet materiae M. transitivè C.

Responsio quarta. **Respondet** ad quartum n. s. et probatio ans passio non respondens actioni substantiali, vel unioni compositi non est accidens praedicamentale, sed modus substantialis spectans ad complementum substantiae

Responsio quinta. **Respondet** ad quintum, est causalitas causae materialis, quo posito, ponitur compositum, et quo sublato, tollitur, d. si ex eo praecisè, ac solo posito ponatur, etiam compositum esto si non ex eo praecisè, sive per possibile sive impossibile solo posito, ponatur compositum

N. m. et sub eadem distione m. ac C.
si n. per impossibile unio sola poneret
inter maam, et formam, n. posita passione
compositum n. poneret, sed passio unio-
nis essialiter requirit. Dices, ergo ad dices.
qd vis compositum quatuor requirent, maa
forma, unio, passio, qd videtur absurdum. Respondet.
C. quatuor requiri, tria v. ordinarie tm
noiani maam scilc. formam, et unionem,
qa unio supponit passionem, vel certe
illa illigi potest noie maae recipientis

Respondet ad 6tus, esto m. N. m. et gcas. Responsio sexta.
so ante probatis N. iterum m. ut supra,
ad probaem sdam eiusdem minoris N.
seqlem, gcedo, qd pereunte essiali aliqua
compositi, et substitutâ alia fiat distinc-
tum compositum, sed d. m. perit passio
intria ac principalis quâ nrm maa
influit in ineae, sive uniem compositi
N. m. perit extria passio, quâ in eae
formae vel generaem, ac primam produc-
tiem influit eo, et N. C. M. v. illam
quâ dr pereunte re, in cuius eae influe-
bat caa maalis, perit ipsa quoque caalitas.

l. perit illa, quâ cáa máalis sustentabat illam rem C. alia N. deinde esto m. d. C. gō perit illa passio, quâ influebat in generaem esto, alia, intria nrm, quâ influebat in unionem N. C.

Quæres qd sit sustentari fvam à materia.

Respondet.

Quæres quid sit sustentari fvam à máa ad hoc ita respondet n nemo in eruditissimis thesibus de caáis qd sit fvam sustentari à máa, per quam obscurum é, facem tn nobis lucebit mg, quo ancillo infantem sustentat, impeditis positivè motum scilc. grium, aut virtutem, pondari deorsum prementi æqlem opponendo, ne ad terræ centrum ferat, ad hoc, in qt. explum máa sustentat fvam dum illa prohibet positivè, n qda à centro ursi, sed ne in abyssum nihili ruat, nā cum ex rebus physicis máa sit prig à nihilo recessus, illa é fundus, et fundm, quo cætera entia nitant, et ne realitatis gradu ac possessione excitant sustineant. arlg tertius de actibus caáe máalis, et capacitate, eiusdem

ARTICVLVS 3TIꝰ de effectibꝰ causæ materialis, et capacitate eiusdem.

Duo expedienda hoc ārlo sunt, priò quo duplex sit estꝰ maā, sed quot foārum simul capax sit maā.

Conclio prima, estꝰ caā māalis duplex ē, mediatꝰ, et ultimꝰ, mediatꝰ comprehendit actionem, unionem, foām māalem, tam substīalem, quam accidentalem, ultimꝰ ē compositum. p. gelio id ē estꝰ caā māalis, qd accipit aliqd ēē ab ipsa, sed actio, unio, item foā māales, substīales, et accidentales, denique etiam ipsum compositum accipit aliqd ēē, de composito ē manifestum, accipit n. illud totam maā entiēm de reliquis etiam ꝯstat, qa oēs producunt depnr à caā māali, et sine hac existere n possunt.

Nota duplicem caā māalis estum. mediatum, et ultimum. Mediatꝰ comprehendit actiēm unionem foām māalem, tam substīalem, quam accidentalem, ultimꝰ compositum.

Obiectio priā. caā debet esse prior suo

Obiectio prima.

Nota formam et compositum prius esse materiae.

effectu, sed materia non prior forma, aut composito, quia teste Arist. 9. Met: tex: 19. forma, et compositum, sunt prius materia, ergo materia non est causa compositi, aut formae, quia sequitur neque forma erit effectus.

Obiectio secunda.

Hices secundo, effectus distinguitur realiter a causa compositum non distinguitur a causa materiali, ergo compositum non est effectus.

Obiectio tertia.

Hices tertio effectus causae materialis est id, quod recipitur, aut sustentatur, sed compositum nec recipitur, nec sustentatur a materia, ergo non effectus.

Obiectio quarta.

Hices quarto, causa materialis est intrinseca causa sed illa non est intrinseca forma, ergo neque causa formae ergo forma non est effectus.

Obiectio quinta.

Hices quinto causa debet, nobilior esse suo effectu, sed materia non est nobilior forma vel composito, ergo non est causa formae, aut compositi.

Responsio prima. Causa debet esse prior suo effectu D. in quantum est causa C. in quantum effectus N.

Respondet ad primum, causa debet esse prior suo effectu, in quantum est causa C. in quantum potest esse effectus sic N. sed materia non est prior, in quantum causa materialis N. in quantum est effectus in genere causae finalis sic C.

Responsio secunda.

Respon: ad secundum esto antecedens, non distinguitur a materia compositum, realiter adaequate C. realiter inadaequate N. compositum n. per

maam includi foam, et uniam, per quam
dr et distingui compositum à suis ptibus
q non includunt eeialiter

Respondet ad tertium, id qd recipit Responsio tertia.
uel sustentat, e ettus caae maalis d. media
tus C. ultimus N.

Respondet ad quartum, caa maalis Responsio quarta.
e eaa intrica, d. ettui ultimo C. mediato N.

Respondet ad quintum, negando Responsio quinta.
abstrae M. nam finis saepe e ignobilior
in rae entis physici, et moralis, quam
sit ipse ettus, ut si quis mendicus pp
frustum panis orat, aut sacram cantionem
canat

Conclio sda, eadem maa a pote naa Nota eandem maam h posse naaliter duas foas totales in se recipere ac sustentare.
liter duas foas totales recipere ac susten
tare. ita Suar. d. 15. sec. 20. rao e prio
qa diuersae foae exigunt ad sui existiam
disposies naaliter incompatibiles et hae
disposies ut ex noia patet naaliter si
mul eae nequeunt, go neqs ipsae foae
simul eae possunt, si n. disposies suas
in maa naaliter hre n possunt, neqs
existere ipsae poterunt in eodem subo si
mul. Sdo si maa posset eae sub duabus fois

329. totalibus, tunc eadem ratione possent, esse sub quacunque multitudine formarum in infinitum neque potest maior repugnantia in tribus pluribusque, quam in duabus assignari. hoc a. est absurdum, tum quia sic caderet axioma Articulum, generatio unius est corruptio alterius, tum etiam si semel materia reciperet omnes formas, nihil amplius in illa produci posset, neque ulla forma corrumpi, quomodo n. corrumperet, nunquam aliam formam introducendam, sed talis iam ante esset in materia, consequenter in compositibiles non essent, ergo simul esse possent.

Nota axioma Articulum generatio unius, est corruptio alterius.

Obiectio. **Dices**, duas formas substantiales recipi in eodem subiecto, non repugnat, nec ex parte agentis, nec ex parte materiae recipientis, ergo possunt simul recipi. Respondeo n. ans dico n. repugnare ex parte materiae quae naturaliter unius tantum formae substantialis totalis capax est, sicut in gradibus qualitum contingit dari subiectum si habeat octo gradus ut caloris, aut frigoris non esse amplius capax alterius gradus, sive similis, sive contrariae rationis.

Responsio.

Conclio tertia duae formae substantiales

possunt in eadem ee maa, eamqs in foarū saltem supernaaliter, ita Suar. disp. et sec. cit. n. 60. Ruu. Mur. et alij hic raō ē, qa n implicat duas foas ee simul in eodem subo, go possunt ee diuinitus in eodem subo. p. ans si implicaret, uel implicaret ex parte maae, uel ex parte foae, uel ex parte dispositionis, n ex parte maae, qa licet naalem poam n habeat, habet tn obedientialem, qualem hēt etiam ad duo accia gria in excellenti gradu simul recipienda. Sto n repugnat ex parte ipsius foae, tum etiam duae excelnr gria foae accidentales ug. calor ut octo, et frigus ut octo in eodem subo ee possint, go etiam foae substiales, q propriae griae n sunt, sed disparatae seu diuersae. Tertio n repugnat raē dispositum, qa Deus posset foas, sine praeuijs dispoonibus producere, go dispositus impedire n possunt, ne prae existenti foae

330.

Nota duas foas substiales posse esse in eadem maa, eamqs in foare saltem supernaaliter.

Nota supnaali poe duas foas maam in se recipere rae poe obedientialis.

Nota calorem ut octo, et frigus ut octo in eodem subo ee posse.

331. Probatur conclusio.

super introducat alia foa. Probat s.to
gelio, locus naalis licet n nisi unicum
tm corpus in eodem instanti, aut tempore
naaliter appetat, ac hre possit, pote
tn fieri, ut in eodem instanti, et tempore
occupet à duobus corporibus simul ut accidit
qn Chrus Dns, per ianuas clausas in
gressus e ad discipulos, et per Coelos
ad aeterna gaudia, go etiam possunt
plures foae in maa tamqu in loco na
ali recipi. p. c. à paritate raonum
nam sicut locus het capacitatem na
alem ytinendi, et in se se recipiendi
successive duo locata, seu corpora
ita in maa naaliter reperit capacitas
ad recipiendas successive plures
foas, et sicut in uno eodemqs loco
naaliter n possunt ee simul duo cor
pora, ut qn locum murus occupat vel
lapis aliquis solidus in eodem loco homo

Nota unum corpus excludere alterum.

simul n consistere pote, qa unum cor
pus excludit alterum ita in fois etiam naa
liter repugnat simultas earum in maa
tum rae in foaum. tum etiam dispositionum

incompoibilium, go si semet simultas duorum corporum in eodem loco e super. naalitar poibilis, simultas etiam duarum foarum in eadem portione maae sup naalitar poibilis erit.

Hices prio implicat poni caam eiusq caaliam, et poni n effum, go etiam implicat duas foas poni simul in eodem subo, nam sic ponerer caa et caalitas absq effu, foa ug. ignis, eiusq in foao et tn n ponerer effus q e expulsio alterius foae. R. esto ans, N. C. probaem distinguo, ponerer can cum caalie sine effu primario. N. stario et negatiuo, siue sine foae expulsione C.

Obiectio prima.

Responsio.

Hices sdo, sequrer dari posse a parte rei ens fictitium, nimirum hircocer, uum, si forma hirci et cerui infoarent eandem maam, atq hoc implicat. sequrer n. eandem rem ee uerum ens qa existeret et n eet uerum ens, qa eet tm 9 fictum. R. N. S. neqs n. eet talis

Obiectio secunda.

334. naā licet prædictis duabus fōis in fōatu
hircocervus, nam per hircocervum illigit
una naā gstans pluribus fōis totalibus
inter se ita subordinatis, ut una perfi-
ciat quasi alteram veluti actus aliquo
mō poām

Obiectio tertia. Dices tertiò, n̄ possunt duo g̃ria simul ēē
in eodem subō, ergo neq; duæ fōæ substiales
p. ans, qa si duo g̃ria possent ēē in eodem
subō, tum possent etiam duo g̃dictoria simul
ēē in eodem subō, g sequr simul de eodem
Nota in omni contrarietate includi contradictionem. ferè affirmari, qd ē impōibile p. s. qa
in oī g̃rietate includit g̃dictio, ergo si duo
g̃ria ēent in eodem subō, tum etiam duo
g̃dictoria ēent in eodem subō, cum hæc
Responsio in illis includerent. R. distinguendo
ans naāliter n̄ possunt ēē simul C. sup
naāliter N. N. etiam seqlam, qd sequre-
tur poē duo g̃dictoria in eodem ēē subō
probaēn d. in oī g̃trarietate logica,
sive in g̃rietate intercedente inter duas
proposiēs urlēs, quarum altera urliter ne-
gat, altera affirmat urlitēr idem de eo-
dem C. g̃rietate physicâ, sive interve-
niente inter fōas physicas N.

Conclio quarta, quaelibet forma, siue sub-
stantialis siue accidentalis absolute potest diuer-
sas, ac discontinuas materias informare simul
supernaturaliter, non tamen naturaliter, posterior
pars probatur consensu communi philosophorum tum
etiam ratione, quia una materia non potest
naturaliter recipere simul duas formas
neque idem corpus simul esse in diuersis
locis, ergo nec forma una poterit natura-
liter informare simul duas materias, aut
esse in duobus subiectis tanquam locis natura-
libus probatur secunda pars, quia nullam inuol-
uit manifestam contradictionem, tum quia
unum corpus potest diuina uirtute esse
in pluribus locis, ut infra uidebimus, tum
quia anima rationalis de facto est in diuer-
sis partibus corporis, et quidem tota in
singulis, ergo potest etiam ita conseruari
a Deo, praeterquam quod existiment graues
auctores de facto ita accidisse S. Dio-
nysio, ut abscissum eius sacrum caput
quod manibus praeferebat, et corpus trun-
cum anima etiamnum informaret.

Nota quam-
libet formam
siue substantia-
lem, siue ac-
cidentalem
absolute posse
diuersas ma-
terias informa-
re simul su-
pernaturaliter
non tamen naturaliter.

Nota animam
rationalem
esse in diuer-
sis partibus
corporis, et
quidem totam
in singulis.
quod ipsum
accidisse
graues auc-
tores memo-
rant S. Dyo-
nisio, et eius
sacrum caput
abscissum est.

Conclio quinta conditiones ad causam materialem

Nota quinque conditiones ad causam materialem coitus referri. Prima est existentia realis causae.

siue ad eius causalitatem, atque exercitium re-
quisite coitus ad ferunt haec prima existentia
realis, ratio est, tum quia causa materialis non
potest causalitatem exercere, nisi recipiendo
in se formam, unionem, de quibus actualiter
composito tanquam partem constitutiuam
donando, atque est impossibile, ut in se ali-
quid recipiat, conseruet, seque actualiter
coniicet, nisi actu existat, ergo existentia
est necessaria conditio, dicitur u. conditio causandi,
id quod formaliter neque est causalitas aut in-
fluxus per quem effectus a causa pendet neque
etiam principium causandi, nihilominus tamen ita
exigitur ad causandum, ut effectus absque eo, uel
omnino non, uel non nisi difficulter fieri possit.

Quaenam dicatur conditio causandi.

Secunda conditio est intima praesentia, siue in-
distantia localis cum forma.

Secunda conditio est intima praesentia, siue in-
distantia localis cum forma, quae tamen praesentia non
est ipsa unio, quae fit compositum, nam licet
Daemon ut sit intime praesens corpori
humano, quod obsedit, non tamen unitur ipsi constitu-
endo compositum, ratio huius conditionis est eadem
quae fuit superioris, deinde ut materia causet
siue compositum constituat debet uniri formae

quod debet praesens esse formae

Tertia conditio est concursus Dei tam ad esse causae, quam ad eius causalitatem influens

Tertia conditio est concursus Dei tam ad esse causae quam ad eius causalitatem influens.

ratio utriusque est, quia absque isto concursu desineret tam causae, quam causalitatis existentia.

Quarta. respectu compositi est unio, et quidem respectu compositi substantialis unio substantialis accidentalis vel respectu accidentalis, nisi id, quod unitur sit motus, quia quoniam cuiusque existit actu essentialiter modificat, et actu suo modificato attingit, usque adeo ut neque existere, neque concipi possit sine modificato sive subiecto, cum sit essentialiter actuale exercitium, et determinatio alicuius rei, quoniam ergo modus est formae recipienda, aut sustentanda, alia unione intermedia opus non erit.

Quarta conditio est quod sit respectu compositi unio.

Quinta sunt disposiciones praeviae ad constituendum compositum, vel recipiendam formam substantialem.

Quinta conditio sunt disposiciones praeviae ad constituendum compositum, vel recipiendam formam substantialem

Quaestio quinta.

de causa formali.